

efter den foreslåede forhøjelse svare til en straf på henholdsvis 40 og 80 dages fængsel.

Til § 2

Til nr. 1.

Den foreslåede affattelse af § 762, stk. 2, nr. 1 og 2, svarer til gældende ret.

Bestemmelsen i nr. 3 giver imidlertid som noget nyt mulighed for retshåndhævelsesarrest i trafikdrabsager begået af spritbilister og – i særlige tilfælde – hvor en spirituspåvirket bilist uagtsomt forårsager betydelig legemsbeskadigelse.

Til nr. 2.

Ved bestemmelsen skabes der som en naturlig konsekvens af bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 3, hjemmel til i særlige tilfælde at meddele forsvareren pålæg om ikke at videregive oplysning om et vidnes navn, stilling eller bopæl til den tiltalte i perioden fra efterforskningens afslutning, og indtil retten under domsforhandlingen har taget stilling til spørgsmålet om eventuel hemmeligholdelse heraf.

I Retsplejerådets betænkning nr. 1056/1985 foreslog rådets flertal, at der indføres en sådan hjemmel til at give forsvareren pålæg om hemmeligholdelse. Der henvises til betænkningen side 43-44. I overensstemmelse med den gældende affattelse af bestemmelsen i retsplejelovens § 835, stk. 2, tillægges kompetencen til at træffe afgørelse herom anklagemyndigheden, men afgørelsen kan af forsvareren indbringes for retten også under domsforhandlingens forberedelse, jf. retsplejelovens § 968, stk. 2.

Forslaget indebærer, at oplysning om et vidnes navn, bopæl og opholdssted kan hemmeligholdes for sigtede/tiltalte under hele sagens forløb, under efterforskningen i medfør af de gældende bestemmelser i § 745, stk. 4, og § 748, stk. 6, og herefter i medfør af forslagene til en ny § 835, stk. 2, § 848, stk. 2, og § 848, stk. 3.

Til nr. 3.

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen i retsplejelovens § 848 følger i alt væsentligt de principper for anvendelse af anonyme vidner, som Retsplejerådets flertal foreslog i betænkning nr. 1056/1985. Der henvises til betænkningen side 35-38 og 44-46.

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 848, stk. 3, om adgang til at hemmeligholde oplysning om et vidnes bopæl for den tiltalte er imidlertid i det væsentlige indarbejdet i forslaget til et nyt stk. 2 i § 848. Endvidere er betingelsen om, at hemmeligholdelsen skal være uden betydning for tiltaltes forvar affattet i overensstemmelse hermed.

Den foreslåede bestemmelse suppleres med retsplejelovens regler om dørlukning. I tilfælde, hvor retten bestemmer, at et vidnes navn, stilling og bopæl ikke må oplyses for den tiltalte, og at den tiltalte skal forlade retssalen under et vidnes forklaring, vil det i reglen være hensigtsmæssigt, at der træffes bestemmelse om dørlukning, jf. retsplejelovens § 29, for at undgå, at vidnets identitet kan røbes ad denne vej.

Endelig foreslås som en særlig retsgaranti, at afgørelsen om hemmeligholdelse af et vidnets identitet og om udelukkelse af den tiltalte fra at overvære forklaringen træffes ved kendelse, og at sådan kendelse kan påkræves også under domsforhandlingen eller dennes forberedelse, jf. retsplejelovens § 968, stk. 2.

Træffes beslutningen under landsrettens behandling af en ankesag følger det af den almindelige regel i retsplejelovens § 968, stk. 3, at kære kræver særlig tilladelse.

Den foreslåede affattelse af § 848, stk. 5, 2. pkt., er ny. Bestemmelsen skal ses på baggrund af, at der har vist sig at herske en vis retsikkerhed vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt gengivelse af en medtiltaltes forklaring skal ske før eller efter, at tiltalte selv har afgivet forklaring. Efter den foreslåede bestemmelse afgør retten i tilfælde, hvor en tiltalt har måttet forlade retssalen, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, om gengivelsen af forklaringen for tiltalte skal ske før eller efter, at tiltalte selv har afgivet forklaring. I de fleste tilfælde vil det være naturligt og helt ubetænkeligt at gengive forklaringen, inden tiltalte selv afgiver forklaring. I enkelte tilfælde – navnlig vedrørende stærkt belastede kriminelle og organiseret kriminalitet – kan der imidlertid være grund til at tro, at tiltalte, hvis forklaringen gengives, inden tiltalte selv afgiver forklaring, vil afpasse sin forklaring efter f.eks. en medtiltaltes forklaring. Herved kan retten udelukkes fra at opnå en uforbeholden forklaring af tiltalte selv. I sådanne tilfælde afgør retten efter en afvejning af på den ene side hensynet til sagens opklaring og på den anden side hensynet til tiltaltes mulighed for at varetage sine interesser, om gengivelsen af den tidligere afgivne forklaring skal ske efter, at tiltalte selv har afgivet forklaring.

De foreslåede bestemmelser berører ikke forsvarerens ret til at overvære vidners eller en medtiltaltes forklaring og stille spørgsmål til de pågældende og forudsætter, at anonym vidneførsel er uden betydning for tiltaltes forvar. Bestemmelserne om anonym vidneførsel tænkes alene anvendt i sjældne tilfælde, hvor et tilfældigt vidne overværer kriminalitet, og hvor afgørende hensyn til vidnet gør anonymitet påkrævet. Som eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor en ældre medborger under et restaurations-